

Ѣ. Нѣсть ко цѣтво Бжїе брашно и питїе, но праѣда и мири и радость въ Дѣсъ ст҃ѣ:

ѢІ. Иже ко симъ слѣжитъ Хрѣти, благогоденъ єсть Его-
ви, и искрѣсенъ человѣкъ.

ѢІІ. Тѣмже оѹбо мири возлюбимъ, и гаже къ соизданію
дрѣгъ ко дрѣгъ.

ѢІІІ. Не брашна ради разорай дѣло Бжїе. всѧ ко чиста, но
слѣдъ человѣкъ претыканіемъ гадѣшемъ:

ѢІІІІ. Добрѣ не гасти мѣсъ, нижѣ пить вѣнѣ, ни въ нѣмже
брата твої претыкается, илѣ соглашнается, илѣ изнемо-
гается.

ѢІІІІІ. Ты вѣрь имаши; въ себѣ самъ имѣй предъ Егомъ.
блжениъ не въсаждай себѣ, въ нѣмже исквашаєтса.

ѢІІІІІІ. А сомнѣйся, аще гасти, въсаждаетса, занѣ не въ вѣры:
всако же, єже не въ вѣры, грѣхъ єсть.

ѢІІІІІІІ. Могшемъ же вѣсъ оѹтвердити по благовѣстованію
моемъ, и проповѣданію Іису Хрѣти, по ѿкровенію тайны,
лѣты вѣчными оѹмолчанныя.

ѢІІІІІІІІ. Извѣшася же нынѣ, писаніи пророческими, по повелѣ-
нію вѣчнаго Ега, въ послушаніе вѣры во всѣхъ газыцѣхъ
познавшіася,

ѢІІІІІІІІІ. Единомъ премѣдромъ Егъ, Іисусъ Хрѣтъ, ємѣже
слава во вѣки. Аминь.

ГЛАВА ЁІ.

Ѣ. Должни єсмы мы сильни нѣмощи немощныхъ носити,
и не себѣ оѹгождати:

ѢІ. Кийждо же вѣсъ ближнемъ да оѹгождается во благое къ
соизданію.

ѢІІ. Ибо и Хрѣтъ не себѣ оѹгоди, но гакоже єсть писано:
понощенія поносащиихъ тебѣ, нападоша на мѧ.